

Kitab Daniel - Nomer Satus Enem

Nyilakaké Pengadilan: Saka 9/11 nganti Hukum Minggu – Sawijining Analisis Kenabian

Jeff Pippenger

2024-02-29

Pengadilan penyelidikan marang wong urip diwiwiti tanggal 11 September 2001, lan pengadilan eksekutif diwiwiti nalika angger-angger Minggu sing bakal enggal rawuh. Loro wektu pengadilan iku makili pakaryané utusan kang nyawisaké dalan tumrap Utusan katelu saka Prejanjian, lan Élia katelu, yaiku pungkasané utusan Élia kang wiwitané ana ing sajarah Millerit.

Ing Kristus katemtuaning utusaning Prajanjian, Panjenengane kaping pindho nyucekake padaleman Allah harfiah ing bumi, kang nglambangake badanipun lan padaleman rohanipun. Padaleman Allah harfiah ing bumi punika wiwitane awujud Kémah Suci ing ara-ara samun, lajeng padalemanipun Suléman, lajeng padaleman kang kaedegake malih sawisé pitung puluh taun panangkaran ing Babil, lan padaleman ingkang sami punika sawisé olah-owah ageng sajrone patang puluh nem taun kang katindakaké déning Hèròdès.

Rawhipun Allah sacara jasmani mberkahi Kémah Suci lan Pedalemané Suléman, nanging boten mberkahi padaleman kang dipunwangun malih sasampunipun panangkaran; nanging padaleman ingkang sampun dipunrombak punika dipunberkahi déning rawhipun Kristus sacara jasmani. Ing sajarah padaleman rembakanipun Hérodès, Kristus kaping kalih nyucekaké padaleman punika minangka panggenaping Malakhi bab tiga. Ing panyucekan kapisan, Kristus netepaké bilih padaleman punika griyanipun Sang Rama, nanging ing panyucekan pungkasan tumrap padaleman, Kristus netepaké punika minangka griyanipun tiyang-tiyang Yahudi.

Ing sajarahé kaum Millerit, Kristus ngedegaké padaleman rohani sajroning patang puluh enem taun, wiwit taun 1798 nganti 1844. Ing tanggal 22 Oktober 1844, minangka panggeneping Maléakhi pasal telu, Panjenengané dumadakan rawuh ing padalemané, mangkono nyucekaké para prawan bodho. Sawisé iku Panjenengané rawuh minangka malaékat katelu kanggo ngrampungaké panyucekan kaping pindho lan pungkasan, nanging kaya ing wiwitaning Israèl kuna, Israèl modhèren ora kagungan pracaya kang diperlokaké kanggo ngrampungaké pakaryan iku.

Ing tanggal 11 September 2001, Kristus rawuh maneh kanggo ngrampungaké panyucèn Padaleman Suci kaping pindho, kang kalakon nalika para prawan gemblung disucekaké metu lumantar ukum Minggu kang bakal enggal teka, nalika padha kawelek marang kasunyatan yèn padha ora mangertèni bab tambahing kawruh sing wis kabukak segelé ing taun 1989. Tambahing kawruh mau nggambaraké piwulang udan pungkasan, yaiku piwulang Panguwuh Wengi Tengah menawa dipasang ing konteks pasemon bab sepuluh

prawan. Piwulang saka nem ayat pungkasan ing Daniel rolas sing kabukak segelé ing wektu wekasan ing taun 1989, kawewakili ing ayat patang puluh papat saka ayat-ayat mau minangka “pawartos saka wetan lan saka lor.”

Pesen udan pungkasan iku yaiku pesen Tangis Tengah Wengi, lan iku uga pesen saka wetan lan lor. Wetan lan lor makili Islam lan kapausan, saben-saben; lan minangka sawijining pesen, iku makili pesen kang dipalsokake déning Adventisme Laodikia ing antarané 11 September 2001 lan hukum Minggu kang enggal bakal teka. 11 September 2001 makili Islam (wetan), lan hukum Minggu makili tandha kéwan galak (lor).

Papan pejah tumrap Adventisme Laodikia dipratandhani ana ing antarané loro tandha dalam iku, kaya dene dipralambangaké déning pati nabi kang ora mituhu ing antarané kuldi lan singa. Papan pejah tumrap wong-wong kang nampani tandha kéwan iku dipratandhani déning “pawarta saka wetan lan saka lor” kang ndadèkaké kakuwatan kapausan murka lan miwiti panganiaya pungkasan marang umaté Allah. Pawarta iku wiwit nalika undhang-undhang Minggu kang bakal enggal teka ing Amérika Sarékat, yaiku papané lan uga wekdalé nalika Islam saka Bilai katelu ndadak nyerang. Serangan kang ora kinira iku ngetokaké karusakan nasional, lan njalari para bangsa duka, saéngga nyedhiyakaké daya dorong ékonomi lan pulitik kanggo nglumpukaké kabèh bangsa bebarengan nglawan Islam, ana ing sangisoré pangayoman persatuan telu-lapis saka naga, kéwan, lan nabi palsu.

Ing sajarah kang dipratandhakaké déning Élia kang katelu, pekabaran kang ngenali Bilai kang katelu mènèhi pawarta marang naga, kéwan galak, lan nabi palsu yèn Islam iku piranti pangadilan kang digunakaké déning Allah kanggo ngukum manungsa awit saka pangibadah marang tandha kakuwasan kapausan. Kaya déné telung Roma, telung Babil, telung Élia, lan telung utusan kang nyawisaké dalan, Bilai kang katelu diteguhaké lumantar panrapan rangkep telu saka telung bilai.

Lan aku mirsani, lan krungu sawijining malaékat mabur ing satengahing langit, ngandika kanthi swara sora, Bilai, bilai, bilai tumrap para pangenggèning bumi, awit saka swara-swara liyane saka kalasangka sangkakala saka telung malaékat, kang isih bakal muni! Wahyu 8:13.

Mbak White kanthi banget nyarujuki buku anggitane Smith, Daniel and Revelation, kanthi nedahake yèn saben wong Seventh-day Adventist kuduné nduwèni buku iku, sanadyan dhèwèké ora ngandharaké kanthi langsung kaya sing lagi dak tulis iki, nanging kasunyatan iku ana ing panyarujuké.

“Gusti nimbali para buruh supaya lumebu ing lapangan kanvasing, supaya buku-buku kang ngemot pepadhanging bebener jaman saiki bisa diedarake. Wong-wong ing donya prelu mangerteni manawa pratandha-pratandhaing jaman lagi kaleksanan. Gawanen marang wong-wong mau buku-buku kang bakal maringi pepadhang marang dheweke. Daniel and Revelation, The Great Controversy, Patriarchs and Prophets, lan The Desire of Ages saiki kudu disebar menyang donya. Piwulang agung kang kinandhut ing Daniel and Revelation wis diwaca kanthi sregep déning akèh wong ing Australia. Buku iki wis

dadi sarana kanggo nuntun akèh jiwa aji menyang pangawruh bab bebener. Sakèhé kang bisa katindakaké kudu katindakaké kanggo ngedaraké Thoughts on Daniel and the Revelation. Aku ora ngerti ana buku liyané kang bisa njupuk papané buku iki. Iki iku tangan pitulunganing Allah.”

“Wong-wong sing wis suwé ana ing bebener padha turu. Padha mbutuhake kasucèkaké déning Roh Suci. Pesen malaékat katelu kudu diproklamasèkaké kanthi swara sora. Prakara-prakara kang gedhé banget ana ing ngarepé kita. Kita ora duwé wektu kanggo kelangan. Muga-muga Gusti Allah nyegah kita supaya aja nglilani prakara-prakara cilik ngredupaké pepadhang kang kuduné diwènèhké marang jagad.” Manuscript Releases, volume 21, 444.

Buku punika, ingkang ugi dipuntampik déning para tiyang ingkang nampik pamanggih Millerit babagan “the daily” ing kitab Daniel, dipunwastani minangka “pitulunganing asta Allah.” Manawi umatipun Allah sampun kaparingan tanggel jawab kanggé nyebaraken buku-buku ingkang kasebat wonten ing kutipan sadèrèngipun, punika ateges bilih umatipun Allah kedah gadhah buku punika piyambak. Buku punika dados sasaran utami saking serangan para tiyang ingkang nyengkuyung pamanggih “enggal” babagan “the daily” ing kitab Daniel, awit punika buku ingkang dipunkajengaken déning piyambakipun kanggé dipuntulis malih lan dipunbusak pamanggih ingkang leres babagan “the daily”.

Nalika Sister White nyebut marang loro pimpinan utama ing pambrontakan ngenani “kurban saben dina” ing kitab Daniel, panjenenganipun asring nedahaken bilih wong loro mau (Prescott lan Daniells) boten gadhah kasagedan kanggo “nalar saking sebab dhateng akibat.” Para revisionis sajarah Adventis Laodikia katingalipun nggadahi masalah ingkang sami.

Para wong pinunjul, sajrone sajarah pambrontakan wiwit taun 1888 lan salajengipun, ing sawatara wektu ing pengalaman pribadinipun, sampun nampi piwulang palsu bab “the daily.” Pambrontakanipun punika dados “akibat,” lan pangertosan ingkang lepat ngenani “the daily” punika dados “sabab.” Para revisionis Adventis Laodikia nuntun para wong ingkang boten sinau supados pitados bilih para pambrontak sajarah Advent punika satemenipun boten wonten ing pambrontakan, sanadyan paseksinipun ingkang sampun dipunrevisi punika boten nate dipunjunjung déning paseksinipun Kitab Suci lan Rohing Ramalan. Amargi piyambakipun boten nganggep “akibat” punika minangka pambrontakan, piyambakipun nutup kamungkinan kanggé ngupados “sabab.”

Kaya manuk kang nglambrang, kaya walet kang mabur, mangkono ipat tanpa sabab ora bakal tumeka. Wulang Bebasan 22:6.

Umaté Gusti Allah kudu ngenali pambrontakan, lan nalika padha nindakake mangkono, padha kudu ngupaya sebabé. Banjur padha kudu ndandani sebab iku. Ing pethikan ing ngisor iki, Sister White lagi maringi katrangan ngenani carita bab Akhan.

“Aku wis dituduhaké yèn Gusti Allah ing kéné maringi gambaran bab kepriyé Panjenengané mandeng dosa ana ing antarané wong-wong kang ngakoni awaké dadi

umat Panjenengané sing netepi pepakon-pepakoné. Wong-wong kang wus diparingi pakurmatan kanthi cara mirsani pagelaran-pagelaran daya kakuwasané kang nggumunaké, kaya déné Israèl kuna, lan kang malah ing wektu kuwi tetep wani nglirwakaké parentah-parentahé kang cetha, bakal dadi sasaran bebenduné. Panjenengané karsa mulang umaté yèn pambangkangan lan dosa iku banget nglarani atiné lan ora kena dianggep entheng. Panjenengané nduduhaké marang kita yèn nalika umaté katemun ana ing dosa, wong-wong mau kudu enggal njupuk tindak kang temen-temen kanggo nyingkiraké dosa mau saka antarané, supaya pasemoné kang ora rena ora dumunung ana ing atasé kabèh. Nanging manawa dosa-dosané umat iku dilalekaké déning wong-wong kang nyekel kalungguhan tanggung jawab, pasemoné kang ora rena bakal tumiba marang wong-wong mau, lan umat Allah, minangka satunggaling badan, bakal dianggep tanggung jawab tumrap dosa-dosa iku. Ing sesambetaning pakaryan Panjenengané karo umaté ing jaman biyèn, Gusti nduduhaké kabutuhan kanggo nyucekaké pasamuwan saka piala-piala. Wong dosa siji waé bisa nyebaraké pepeteng kang bakal ngalang-alangi pepadhangé Allah saka sakabèhé pasamuwan. Nalika umat nyadhari yèn pepeteng lagi mudhun ngebaki wong-wong mau, lan wong-wong mau ora mangerti sebabé, wong-wong mau kudu ngupaya Gusti kanthi temen, kalawan andhap asor kang gedhé lan pambudidaya ngasoraké awak, nganti piala-piala kang nglarakaké Rohé kasil katlusur lan kasingkiraké.”

“Pangajab ala sing wis tuwuh marang aku amerga aku wis mratelakaké piala-piala sing Gusti Allah wis nduduhaké marang aku manawa kuwi ana, lan pamecut swara sing wis diunggahaké bab kekerasan lan kaketatan, iku ora adil. Gusti Allah maréntahaké supaya kita ngandika, lan kita ora bakal meneng. Manawa piala-piala iku katon cetha ana ing antarané umat-Né, lan manawa para abdiné Gusti Allah ngliwati iku kanthi ora peduli, saktermené wong-wong mau nyengkuyung lan mbeneraké wong dosa, lan padha-padha luput sarta mesthi bakal nampa kanémané Gusti Allah; amarga wong-wong mau bakal dipundadèkaké tanggung jawab tumrap dosa-dosané wong sing kaluputan. Ing wahyu aku wis dituduhaké marang akèh kedadéan ing ngendi kanémané Gusti Allah wus tumiba amarga kelalèn saka para abdiné kanggo nanggulangi piala lan dosa sing ana ing antarané wong-wong mau. Wong-wong sing wis nggawé alesan kanggo piala-piala iki wis dianggep déning umat minangka wong-wong sing becik banget lan nyenengaké wataké, mung amarga padha nyingkiri nindakaké kuwajiban Kitab Suci sing cetha. Tugas iku ora nyenengaké kanggo raosé; mulané padha nyingkir saka iku.” Testimonies, volume 3, 265.

Riwayat para pamimpin sing wis mbrontak ing Adventisme maringi paseksi tumrap kasunyatan menawa salah siji saka langkah-langkah sing meh tansah katon ing pambrontakané yaiku, ing sawatara titik ing pengalaman pribadiné, dheweke nampani panemu palsu bab “the daily.” Sanadyan mangkono, buku déning Smith, sanajan ora kailhami lan ngandhut sawatara masalah doktrinal, isih maringi ringkesan sing becik banget bab pangerten para perintis tumrap Wahyu pasal wolu lan sanga, ing ngendi kita ndeleng sajarah kenabian saka enem kalasangka pisanan dipaparaké. Kita bakal ngrujuk marang komentar Smith saka bukune, Daniel and Revelation, nalika kita wiwit nimbang

panganggon kaping telu saka telung Bilai.

Sadhèrèk White maringi kita pawartos yèn William Miller kaparingan pepadhang gedhé tumrap kitab Wahyu, nanging pangertosané ngenani pasal telulas, lan pasal nembelas nganti wolulas iku klèru, awit piyambakipun mapan ing titik pandeleng sajarah kang boten leres kanggo nyumurupi bilih wonten tiga kakuwatan kang ngrusak, dudu kalih. Pepadhangipun ingkang ageng punika tumrap pasal kalih ngantos sangang saking kitab Wahyu.

“Para juru martakaké lan umat wis nyawang kitab Wahyu minangka sawijining kitab kang kebak pasamuwan lan ora pati wigati tinimbang pérangan-pérangan liyane saka Kitab Suci. Nanging aku weruh yèn kitab iki sajatiné pancen sawijining wahyu kang kaparingaké kanggo kauntungan mirunggan tumrap wong-wong kang bakal urip ing dina-dina pungkasan, supaya nuntun wong-wong mau anggoné mangertèni kalungguhané kang satemené lan kuwajibane. Allah nuntun pikirané William Miller marang ramalan-ramalan lan maringi marang dhèwèké pepadhang kang gedhé ngenani kitab Wahyu.” *Early Writings*, 231.

Miller ngandharake pangretosé bab pasamuwan-pasamuwan, segel-segel, slomprèt-slomprèt, lan bokor-bokor kaya ing ngisor iki.

“Pitung pasamuwan ing Asia iku minangka sajarah pasamuwané Kristus ana ing pitung wujudé, ing sakèhé mlakoké sing ménggok-ménggok lan mbelok, ing sakèhé kamakmuran lan kasangsarané, wiwit jaman para rasul nganti tekan pungkasaning jagad. Pitung sègel iku minangka sajarah tumindak para pangwasa lan para raja ing bumi tumrap pasamuwan, sarta pangayomaning Allah marang umaté sajrone wektu sing padha. Pitung slomprèt iku minangka sajarah pitung paukuman kang mligi lan abot kang dikirim marang bumi, utawa karajan Rum. Lan pitung bokor iku pitung pageblug pungkasan kang dikirim marang Rum Kapapaan. Kacampuran karo iki ana akèh prekara liyané, kang dirajut ana ing sajroné kaya kali-kali cawang, lan ngebaki kali gedhéng pamedhar wangsit, nganti ing pungkasan kabèh iku ngeteraké kita menyang segaraning kalanggengan.”

“Miturut panemuku, iki yaiku rancanganing wangsit Yohanes ing kitab Wahyu. Lan wong kang kepéngin mangertèni kitab iki, kudu nduwèni kawruh kang jero bab pérangan-pérangan liyané saka pangandikaning Allah. Lambang-lambang lan métaphora kang digunakaké ing wangsit iki, ora kabèh diterangaké ana ing kitab iki dhéwé, nanging kudu digolèki ana ing para nabi liyané, lan diterangaké ana ing pethikan-pethikan Kitab Suci liyané. Mulané cetha yèn Allah wis ngrancang pasinaon tumrap kabèh, malah supaya bisa olèh pangawruh kang cetha bab pérangan apa waé.” *William Miller, Miller’s Lectures*, jilid 2, ceramah 12, 178.

Kaya dene utusan katelu, kang nyawisake dalan tumrap Utusaning Prajanjian, makili sajarah internal saka paukuman tumrap pasamuwan, mbedakake karo Élia katelu, kang makili sajarah eksternal ing paukuman tumrap Babil modern, pangerten para pelopor bab pasamuwan-pasamuwan lan segel-segel ngenali paseksen internal-eksternal kang padha.

“Segel-segel punika dipunparingaken dhateng kawigatosan kita wonten ing bab kaping 4, 5, lan 6 saking Kitab Wahyu. Pemandhangan-pemandhangan ingkang kapratelakaken wonten ing sangandhaping segel-segel punika kaserat wonten ing Wahyu 6, sarta ayat kapisan saking Wahyu 8. Cetha bilih punika nyakup prastawa-prastawa ingkang gegayutan kaliyan pasamuwan wiwit pambukaning jaman panyelenggaraan punika dumugi rawuhipun Sang Kristus.

“Nalika pitu pasamuwan nampilaké sajarah internal pasamuwan, pitu meterai ngetingalaké prastawa-prastawa agung ing sajarah eksternalipun.” Uriah Smith, *The Biblical Institute*, 253.

Uriah Smith lagi nélakaké pangertené kaum Millerit bab sesambungan internal lan eksternal gréja-gréja, lan James White ngaturaké ringkesan kang padha sajroning têmbung sajarah-sajarah kang sejajar.

“Saiki kita wis nlusuri pasamuwan-pasamuwan, segel-segel, lan kewan-kewan, utawa makhluk-makhluk urip, nganti ing sajroning pira adohé bisa dibandhingaké minangka nyakup kurun wektu sing padha. Cacahé segel ana pitu, déné kewan mung papat. Lan ing kéné prayoga dimangertèni, yèn nalika segel kapisan, kapindho, katelu lan kapapat kabukak, kewan kapisan, kapindho, katelu lan kapapat keprungu ngandika, ‘Mrenea lan delengen;’ nanging nalika segel kaping lima, kaping nem, lan kaping pitu kabukak, ora ana swara mangkono kang keprungu. Mengkono uga telung pasamuwan pungkasan lan telung segel pungkasan ora cocog, minangka nyakup kurun wektu sing padha, kaya déné papat pasamuwan kapisan lan papat segel kapisan iku cocog. Nanging, kaya sing wis kita tuduhaké, pasamuwan-pasamuwan, segel-segel, lan kewan-kewan iku padha sarujuk, minangka nyakup kurun wektu sing padha sajroning watara 1800 taun, nganti kita tumeka ing wektu saiki sing luwih sathithik tinimbang setengah abad.” James White, *Review and Herald*, February 12, 1857.

Kita nembe nyebat telu saka para pelopor utama ing sajarah Millerit. Katelu-telune nyekeli pamawas kang bener bab “the daily,” lan kabeh uga nyekeli ringkesan pasamuwan-pasamuwan, segel-segel, lan kalasangka-kalasangka sajroning rerangka kayekten kang dipun tuntun supados dipunmangertosi lan dipunsamektakaken déning Miller.

“Nalika ana wong-wong teka kang arep nggeser siji paku utawa siji pilar saka dhasar kang wus ditetepaké déning Allah lumantar Roh Suci-Nya, wong-wong tuwa kang biyèn dadi para perintis ing pakaryan kita kudu ngandika kanthi cetha, lan wong-wong kang wus séda uga kudu tetep ngandika lumantar dicithak manèh artikel-artikelé ing terbitan-terbitan kita. Klumpukna pepadhaning pepadhang ilahi kang wis diparingaké Allah nalika Panjenengané nuntun umaté sethithik mbaka sethithik ing dalan kayektèn. Kayektèn iki bakal tahan ngadhepi ujianing wektu lan pacoban.” Manuscript Release, 760, 10.

Ing tanggal 11 September 2001, malaékat kang kuwasa saka Wahyu pasal wolulas tumedhak lan wiwit nindakaké pakaryan nuntun wong-wong kang gelem nampani lan mangan Roti

kang nembe tumedhak saka swarga bali marang “dalan-dalan lawas,” saka Yeremia pasal nem. Sang Alfa lan Omega mbutuhake wong-wong kang gelem ngudi kanthi temenan supaya bisa kalebu ing antarané satus patang puluh papat ewu, supaya padha weruh yèn apa kang ndadèkaké Panjenengané tumedhak saka swarga ing tanggal 11 Agustus 1840 kuwi dudu mung kasampurnaning sawijining ramalan wektu, nanging uga kasampurnaning ramalan wektu saka Bilai kang kapindho. Panjenengané mbutuhake umaté supaya nemokaké manèh dalan-dalan lawas saka sajarah ing ngendi Panjenengané wis ngedegaké Pedalemané para Millerit sajroning patang puluh nem taun, wiwit 1798 nganti 1844.

Sajarah punika sampun katutupan déning rereged lan dhuwit receh palsu tuwin permata palsu. Sajarah punika kasamaran déning sawijining piwulang dhasar kang palsu, kang kaadegaké ing sandhuwuring wedhi, dudu ing Watu Langgeng. Punika wonten ing sajarahipun para Millerit, sajarah ing pundi, kados dipunandharaken déning Pétrus, para Millerit, “ing wekdal rumiyin sanès umat, nanging” lajeng dados “umatipun Allah,” ingkang sampun katangèkaké lan kabangun dados “griya rohani, imamat suci.” Singa saking taler Yehuda tumedhak ing tanggal 11 September 2001, lan nuntun umatipun ing wekdal pungkasan dhateng pakaryan ngresiki “bait” saking sajarah pambangunan baitipun Millerit. Pakaryan punika sampun dipuntipèkakaké déning satunggaling ramalan, ingkang medharaken bilih Pangéran badhé ngangkat satunggaling tiyang kanthi nama Yosia, (ingkang tegesipun dhasaripun Allah).

Nalika Yosia diangkat minangka panggeneping ramalan nabi kang ora manut, dhèwèké miwiti pakaryan ndandani Pedalemané Allah kang wus rusak lan ora karumat. Ing sajroning pakaryan ndandani lan resik-resik kuwi, “laknaté Musa” ditemokaké, lan nalika diwacakaké ana ing ngarsané Yosia, prakara iku njalari dumadiné reformasi Yosia. Kita bakal mbahas ramalan mau, gegandhèngan karo ditemokaké manèh “pitung mangsa,” sawisé 11 September 2001.

Kita bakal miwiti panaliten iku ing artikel sabanjuré.

“Saklawasé wong-wong kang ngakoni kayektèn iku ngladèni Iblis, wewayangané neraka bakal nyegah pandelengané marang Gusti Allah lan swarga. Wong-wong mau bakal kaya wong-wong sing wus kelangan katresnané kang wiwitan. Wong-wong mau ora bisa nyawang kasunyatan-kasunyatan langgeng. Apa kang wus kasedhiyakaké Gusti Allah kanggo kita katuduhaké ana ing Zakharia, pasal 3 lan 4, lan 4:12–14: ‘Banjur aku mangsuli manèh lan ngandika marang panjenengané: Punapa tegesipun kalih pang wonten zaitun menika, ingkang lumantar kalih pipa emas menika ngucuraken lenga emas saking piyambakipun? Panjenengané banjur mangsuli aku lan ngandika: Punapa sira boten mangertos punapa menika? Aku banjur mangsuli: Mboten, Gusti kawula. Banjur panjenengané ngandika: Menika inggih kalih wong kang kasirami, ingkang jumeneng wonten ing ngarsanipun Pangéranipun salumahing bumi.’”

“Pangéran kagungan sumber daya ingkang kebak. Panjenenganipun boten kekirangan sarana apa-apa. Amargi saking kirangipun pitados kita, kadonyan kita, tetembungan kita ingkang murahan, lan boten pitados kita, ingkang kapratandhakaken wonten ing

pacelathon kita, mulanipun ayang-ayang peteng sami nglumpuk ngubengi kita. Kristus boten kaandharaken wonten ing tembung utawi watak minangka Panjenenganipun ingkang sarwa endah, lan ingkang pinunjul piyambak ing antawisipun sedasa ewu. Nalika jiwa kraos cekap ngluhuraken dhirinipun dhateng kasia-siaan, Rohing Pangéran namung saged nindakaken sethithik kanggé jiwa punika. Pangraos paningal kita ingkang cendhak namung nyawang ayang-ayangipun, nanging boten saged nyumurupi kamulyan ing sabrangipun. Para malaékat saweg nyekel sekawan angin, ingkang dipratelakaken minangka jaran ngamuk ingkang ngupadi uwal lan mlayu nglangkahi saklumahing bumi kabèh, nggawa karusakan lan pejah wonten ing marganipun.”

“Apa kita bakal turu ana ing pinggir bangeting jagad langgeng? Apa kita bakal dadi tumpul, adhem, lan mati? O, muga-muga ana ing gréja-gréja kita Roh lan napasé Allah kaembusaké marang umat-Né, supaya wong-wong mau bisa ngadeg ana ing sikilé lan urip. Kita prelu nyumurupi yèn dalané iku ciut, lan gapurané sesak. Nanging nalika kita lumebu ngliwati gapura kang sesak iku, jembaré ora ana watasé.” Manuscript Releases, volume 20, 216, 217.